

2026Z02619

(ingezonden 6 februari 2026)

Vragen van de leden Mutluer en Westerveld (beiden GroenLinks-PvdA) aan de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid en de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over de positie van kinderen en familieleden van femicideslachtoffers.

Bent u bekend met het artikel “*De wet schiet tekort voor de kinderen van femicideslachtoffers*” in de Volkskrant?[1]

Wat vindt u van het onderzoek van de Femicide Monitor van de Universiteit Leiden waaruit blijkt dat 62 procent van de slachtoffers van femicide kinderen had en dat 76 procent van deze kinderen minderjarig was, waarvan velen getuige waren van het geweld?[2]

Kunt u nader toelichten welke wettelijke kaders er momenteel gelden voor kinderen en de zorg voor hen na femicide? Zo nee, waarom niet? Zo ja, in hoeverre worden deze kaders in de praktijk nageleefd?

Klopt het dat na femicide vaak direct een voogd, veelal een voogdijinstelling, wordt benoemd die volledige zeggenschap krijgt over besluiten met betrekking tot het verblijf, de schoolkeuze, de therapie en de omgang van de betrokken kinderen?

Bent u het ermee eens dat het zeer traumatiserend kan zijn voor kinderen, van wie de moeder om het leven is gekomen wegens femicide, om herhaaldelijk overgeplaatst te worden? Zo ja, welke concrete maatregelen neemt u om te voorkomen dat dit gebeurt?

Deelt u de zorg dat verplicht contact met (de familie van) de dader en het wegvallen van contact met de familie van de vermoorde moeder kan leiden tot traumaverdieping en onveiligheid voor deze kinderen? Zo nee, bent u bereid om daar onderzoek naar te doen?

Bent u ook bereid om toe te werken naar het ontwikkelen en inzetten van kennis om samen met het kind te ontdekken wat hier de beste oplossing is?

Klopt het dat de Nederlandse wet momenteel geen geschillenregeling kent voor conflicten over de uitoefening van de voogdij bij femicide, waardoor kinderen en nabestaanden beslissingen van de voogd niet aan de rechter kunnen voorleggen, zoals blijkt uit een recente uitspraak van de Hoge Raad?[3] Hoe beoordeelt u deze lacune in de wet?

Welke mogelijkheden ziet u om de regels dan wel de wet te wijzigen zodat kinderen en nabestaanden van femicideslachtoffers toegang krijgen tot de rechter bij geschillen over voogdij en expliciet kunnen verzoeken om (op termijn) met de voogdij te worden belast? Hoe zou hierbij de stem en inspraak van kinderen geborgd kunnen worden?

Welke mogelijkheden zijn er om te borgen dat in gevallen waarin kinderen getuige zijn geweest van huiselijk geweld en in het bijzonder van partnerdoding of een poging daartoe, het Openbaar

Ministerie ook vervolgt wegens kindermishandeling?

Hoe beoordeelt u de wens uit de praktijk om te komen tot een protocol waarin wordt vastgelegd waar kinderen van femicideslachtoffers verblijven en waarin tevens een verplichting wordt opgenomen voor de Raad voor de Kinderbescherming om, indien dit in het belang van het kind is, het contact met de familie van de vermoorde moeder in stand te houden en zich daar actief voor in te zetten?

In hoeverre acht u het van belang dat rechters die oordelen over zaken waarin sprake is van (ernstig) huiselijk geweld, dwingende controle, intieme terreur of femicide, beschikken over aantoonbare en specialistische kennis op dit terrein? Hoe verhoudt dit belang zich tot de constatering in het recente rapport van de Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence, dat voor rechters en officieren van justitie geen verplichte scholing bestaat op dit onderwerp?[4] Op welke wijze sluit het voornemen van de Raad voor de rechtspraak, zoals opgenomen in het jaarplan 2026, om te investeren in kennis over femicide en intieme terreur hierbij aan?[5]

Bent u voornemens deze bijscholing verplicht te stellen en, zo ja, op welke termijn? En zo nee: hoe voorkomt u dat scholing vrijblijvend blijft en vooral wordt gevolgd door rechters die hier al affiniteit mee hebben?

[1] De Volkskrant, 21 januari 2026 (<https://www.volkskrant.nl/columns-opinie/opinie-de-wet-schiet-tekort-voor-de-kinderen-van-femicideslachtoffers~b6b560f0/>).

[2] Universiteit Leiden, Femicide Monitor; Factsheet onzichtbare slachtoffers (<https://www.universiteitleiden.nl/binaries/content/assets/governance-and-global-affairs/isga/factsheet-onzichtbare-slachtoffers---kinderen-wiens-moeder-is-omgebracht-door-een-mannelijke-ex-partner-2014-2024-nl.pdf>).

[3] Hoge Raad, 19 december 2025, ECLI:NL:HR:2025:1948.

[4] Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence (GREVIO), First thematic evaluation report on the Netherlands, 21 oktober 2025, paragraaf 74 (<https://rm.coe.int/first-thematic-evaluation-report-on-the-netherlands/488028f8df>).

[5] Raad voor de rechtspraak (<https://open.overheid.nl/documenten/7c12d2d9-1b63-4bec-8e2b-3aae5107aad1/file>).